

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe ună ană 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe ună 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVIII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 35.

Joi 14 (26) Februarie

1885.

Brașov, 12 (24) Februarie 1885.

Peste câteva zile România va serba aniversarea morții lui Horia și Cloșca.

Sâmbătă în 16 (28) Februarie 1885 se împlinesc o sută de ani, de când acești capi ai revoluției române din 1784 au trebuit să sufere ororile cele mai crâncene ale morții sub lovirea călăului, ca, după patru secole de cumplită sclăvia, să poată resări din nou pe acest pământ semănța libertății pentru poporul român.

Veacul, ce ne desparte de acesta durerosă și tragică zi, a spălat tot gunoierul și petrișul, în care era ascunsă pétra scumpă a marilor sentimente și a nobilelor scopuri, de cari au fost conduși eroii dela 1784 și curată și limpede ca cristalul apare ea aș înaintea tribunalului istoriei.

Istoria, acesta deită severă și dreptă, care toate le scote la lumină, toate le răsună și le împacă, care face din „tâlhari“ „eroi“ și din „eroi“ „tâlhari“, a răsunat și batjocurile, ce au trebuit să le sufere Horia și Cloșca după ce au fost prinși și până în ultimul moment, când li s'au spart piepturile și li s'au frânt fluierile picioarelor cu rota.

Horia apare aș înaintea scrutării științifice a istoricilor din toate nemurile în lumină s'a adevărată nu ca „tâlhar“ și „ucigaș rebel“, ci ca un mare și adevărat luptător pentru libertatea poporului român.

Nouăzeci de ani au trebuit să trecă dela mortea lui pentru ca Horia să fie admirat chiar și de adversari în scrierile lor.

In opul: „Epoca lui Horia în Transilvania“, scris de Francisc Szilagy și publicat în Peșta la 1871 acest istoric maghiar nu s'a putut reține de-a nu aduce și el tributul recunoștinței inimii mari a lui Horia, scriind pe pagina 234 următoarele cuvinte:

„Istoricul imparțial trebuie să mărturisască, că Horia a purtat pe inima sa sârta poporului său apăsată și eliberarea lui, și cu toate că pentru acest nobil scop s'a folosit de mijloacele cele mai condamnabile, dér causa pentru care și-a consacrat totă activitatea și totă viața și pentru care a și jertfit, niciodată n'a trădat-o, ci i-a rămas până în sfârșit credincios, chiar și pe șafot în fața morții celei mai crâncene.“

Ar fi ore cu puțință ca atunci, când înșiși adversarii aprețiază astfel mărimea sufletului lui Horia, noi urmașii lui să rămânem nemișcați într'un moment atât de serbătoresc cum este aniversarea de o sută de ani a morții sale?

Căpitanii români dela 1784 au luptat pentru îmbunătățirea sârtei poporului nostru, pentru eliberarea lui de sub jugul tirăniei seculare, ei au urmărit acest nobil scop rămânând întotdeauna credincioși causei sante a poporului, ei și-au sacrificat chiar viața pentru el și noi, urmașii lor, să nu avem, după o sută de ani, în care timp am simțit ușurarea sârtei, ce au purtat-o ei în inima lor, să nu avem, zic, atâta pietate cătră acele mărețe umbre, ca să vârsăm măcar o lacrimă în a loră amintire și să rostim o rugăciune fierbinte cătră Părintele ceresc al poporilor pentru sufletele lor?

Am trebuî să nu fim strănepoții acelor legionari, cari se mândreau, că știu să aducă aminte de binefaceri ca și de injurii; am tre-

bui să nu fim fiii acelu popor, a căruia libertate a răsunat în peptul lui Horia și să nu avem inimă pentru propria noastră sârta, pentru sânta causă a libertății noastre, la care marele erou a ținut cu credință neînfrântă chiar și în fața morții, ca să nu ne aducem aminte cu pietate de iubirea lui nestrămutată, de jertfele și suferințele lui, îndurate împreună cu soții săi, cari nu l'au părăsit până în ultimul moment!

Orice Român cu sântă nobilă a trebuit să se întristeze vedându, că în împrejurările politice de astăzi nu ni-a fost cu puțință de a serba aniversarea de o sută de ani a revoluției din 1784, așa cum se cuvenea și cum dorea inima noastră.

Noi, cari totdeauna am ținut cont de toate împrejurările, am tăcut până acuma; am tăcut mai vârtos pentru că alții nu tăceau și fiind că adversarii noștri dintru început s'au silit de a descrie lucrul astfel, ca și când din afară am fi jidăriți și influențați și ca și când noi aici n'am mai vrea să scim de trecutul nostru, de marii bărbați ai acestui trecut și de jertfele, ce le-au adus ei pentru noi!

Liniște domnesce acum earăși în acesta privință în toate părțile și de aceea a sosit momentul ca organul nostru să și redice glasul, solicitându împlinirea unei sacre datorii a Românilor dela noi cătră umbrele martirilor, cari și-au espiat viața pe șafot la 28 Februarie 1785 pentru ca să ușureze jugul, sub care gemeau propăria lor.

Și fiind că liniște domnesce pretutinden, cuvine-se ca și serbarea noastră să fie liniștită și plină de serioșitate.

N'avem lipsă de nici o pregătire. Să ne îmbrăcăm în vestimintele noastre de serbătoare și să mergem la biserică. Aici în casa Domnului séu, unde nu este biserică, sub cerul liber să înălțăm rugile noastre cătră Tatăl cel de sus pentru sufletele marilor martiri și pentru ca să ne dea și noue acea tără și credință nestrămutată în viitorul poporului român, de care au fost însufleții ei.

Cei cu dare de mână să dé un semn al pietății lor, prin împărțirea de milă la cei sermani, căci Horia mult se gândea la lipsele lor jăluindu-se că-i duc dela Ponțiu la Pilat și că „bieții omeni nu mai pot ambă în sus și în jos, căci le e frig și flămânțesc.“

Cei ce vor fi împedecați de a serbători în ziua aniversării, adecă Sâmbătă în 16 (28) a lunii curente, o pot face acesta și în ziua următoare, care este o Duminecă. Sperăm că toți preoții noștri vor aminti în rugăciunile lor dinaintea altarului și pe martirii libertății române dela 1784—85, cântându-le vecinica lor pomene.

Trăim într'un stat, a căruia regim se fălesce înaintea străinătății, că „cea mai mare libertate“ domnesce sub densus. Am fi condamnați așader chiar de cătră contrarii noștri, dacă nu ne-am împlini sânta datorință, ce ne légă de scumpa memoriă a eroilor, cari și-au jertfit viața pentru a ne conduce din întunecul servituții la lumina libertății.

CRONICA POLITICĂ.

Advocatul din Clușiu Iosif Petran scrie în „Magyar Polgar“ un articol, în care arată necesitatea unei apropieri și împăcări între Români și Maghiari, zicând între altele: »Schimbarea raportului ce există între elementul românesc și maghiar a devenit aș o necesitate ce nu se mai poate amana. Convețuirea în acest stat ar fi trebuit să producă deja până acum un orecare grad de comunitate de interese între aceste două elemente, și dacă până acum n'a isbitut acesta, motivul trebuie căutat în neînțelegere, a căroră înăturare s'a sdrobotit de atitudinea neclintită a Românilor. S'au făcut chiar și din partea Românilor încercări d'a se ajunge la o înțelegere, dar n'au avut nici un rezultat practic, fiindcă majoritatea preponderantă n'a voit să și părăsească pozițiunea sa înșănită. Societatea ungurească a vedută prăpastia, ce o desparte de elementul român; ea a încercat să aplaneze diferențele, dar totdeauna i s'a opus curentul, care nu voia să se de vr'o cedare în pretențiunile sale.« Referându-se apoi la toastele din Clușiu, zice că mijloacele spre o împăcare există, numai voință să aibă Maghiarii a realisa dorința ce și-au exprimat-o.

E de totă ciudat că unii Români mai discută cesțiunea de împăcare și încă tocmai în zilele unguresci, care declară, că de o împăcare nu vrea să se scie pe cale politică ci numai pe cale socială, adecă între pahare. Ei bine, majoritatea aceea preponderantă de care vorbesce d. Iosif Petran nu voiesce împăcare decât pe cale politică, și nu din cauza neînțelegerilor relațiunile dintre elementul român și maghiar sunt atât de acute, ci din cauza șovinismului și fanatismului maghiar. Câtă timp Maghiarii vor ține în proțapă »idea de stat maghiar,« ală cărei scop este nimicirea naționalităților, de împăcare nu poate fi vorbă.

Ministrul unguresc de comerț comitele Paul Secheny a fost în Viena, unde a conferit cu M. Sa monarhul, cu ministrul austriac de comerț baronul Pino și cu ministrul de externe comitele Kalnoky. S'a pus la cale întrunirea unei conferințe vamale austro-ungare, în care să se stabilească acele măsuri, ce vor fi necesare a se lua, din cauza sporirii taxelor vamale ce s'au introdus în Franța și în Germania pe numărusele produse ce se espörtă din Austro-Ungaria. E vorba să se răspundă Franței și Germaniei cu acalși măsuri.

Infrângerea Englesilor în Sudan va avé, precum se pare, fatale urmări pentru posesiunile englese din Asia și Africa. Cele mai non sciri sosite din Africa vestică sunt foarte neliniștitoare pentru Englesi. În Quettah au isbucnit turburări. Negrii vréu să scape de dominițiunea englesă și începutul l'au făcut impușcându pe guvernatorul, care cădu lovit de patru glonțe, după ce Negrii au invins pe cei 40 de soldați ai săi. Alți 60 de soldați stau sub conducerea unui ofiter ténér și speréză că vor pute apéra orașul și fortul în contra atacurilor intenționate.

Puterile, care au subsemnat actul conferinței Congului, s'au obligat a respectă neutralitatea teritoriilor amintite în acest act și puse sub sistemul comerțului liber. În cas când o putere, care esercită dreptul de suveranitate séu de protectorat în teritoriile amintite, ar fi încurcată într'un rășboiu, puterile se îndotéză a și oferii bunele lor servicii pentru garantarea neutralității acestor teritorii. — După scirile ce le are »Neue freie Presse« despre organizarea noului stat Congo, în locul lui Gordon pașă, cădu în Chartum, și fostul șef al expediției, Asociației internaționale a Congului, va fi numit guvernator Stanley.

România și Ungaria.

Am spus într'un număr trecut ală fôiei noastre, că opiniunea publică în România este în contra reșnoirii convențiunei comerciale cu Austro-Ungaria, și am reproducut și un

articulul din organul opoziției moderate „Națiunea” în această privință.

Lăsăm acum să urmeze și un articol de fond al ziarului guvernamental „Telegraful” din care rezultă, că nu numai se va denunța convenținea, precum e declarat și ministru-președinte Brătianu în cameră, dar că și relațiile cu Ungaria sunt cam încordate. Iată ce scrie „Telegraful” dela 12 Februarie:

Țara noastră a căutat să fie totdeauna în bune relații cu toate puterile, și în special cu vecinii noștri. A respectat pe toți, ca să fie și ea respectată. A ținut cont de interesele altora, ca și alții să țină cont de interesele ei. De multe ori a fost chiar preindatoritor, numai ca să aibă dreptul a cere îndatorire reciprocă, intenții bune, bună credință și armonie în afacerile de ambele părți. Cu toate acestea sunt puteri, care nu prevoiesc să țină seamă de aceste bune intenții ale statului român.

Cu deosebire Ungaria, după ce a luat dispoziții aspre contra fraților noștri de peste munți, persecutându-le limba și desființându o sumă de instituții pentru cultura lor națională, apoi ne face și nouă cele mai mari șicane, răspunde la toate faptele noastre respectose și binevoitoare de multe ori chiar prin fapte nedemne de un stat, care se respectă și care are dorința de a sta în relații amicale cu vecinii săi.

Inchiderea granițelor pentru vitele noastre cornute și pentru porci a fost nu tocmai de natură a stringe legăturile de preșug și de bună vecinătate. După ce a împedat pe comercianții noștri de vite, printr'un pretext nu tocmai serios, d'a trece vitele lor peste graniță, când se scia, că bôla nu există nici la vitele cornute, nici la porci, decât la cele dintâu într'o extremitate a țerei, care era strânsă de un cordon sanitar, bôla, care așî nu mai există, ministrul comerțului dela Pesta, ia dispoziții ca să se deschidă granița, însă numai pentru oi și capre, care voiesc să treacă în Austro-Ungaria, precum și pentru produsul dela aceste oi și capre, adică lâna, pieile și brânza, ăr pentru celelalte vite granița rămâne închisă și pe viitor.

Acastă dispoziție este derisoriă, ca să nu dicem altfel. Pe cine a vrut să înșele ministrul de comerț unguresc? Pe celelalte state, pe dinsul său pe noi?

Pe celelalte state se poate, căci ele nu cunosc în destul nici intențiile Ungariei în privința noastră cu comerțul vitelor, nici ce înseamnă această deschidere a granițelor pentru oi, capre și produsul lor. Pe sine ărși se poate înșela, decât crede, că a convins pe cineva c'a luat o dispoziție drăpă și bine cugetată. Pe noi însă nu ne poate înșela de loc, căci noi scim ce va să dică a se lăsa trecerea oilor, caprelor și produsul lor peste graniță. Acele oi și capre sunt mai toate din Transilvania și trec de ernă la Bălți și în Dobrogea, ăr în primăvară se întorc prin munți în patriă. Pentru acestea a avut grațiositatea ministrul de comerț unguresc să deschidă granițele. Pentru acestea d. Cogălniceanu dicea, acum câteva zile, cu ocaziunea interpelării d-lui Disescu despre deschiderea granițelor:

„După cele din urmă interpelări în privința închiderii granițelor, s'au ivit două fapte: un cuvânt al ministrului de comerț al Ungariei, în care ne trâmte la pașele calului pentru deschiderea granițelor. De aceea anunț și eu d-lui ministru că mă voi asocia cu interpelarea d-lui Disescu în privința acelor cuvinte duse de d. ministru de comerț al Ungariei, cum-că până când noi nu vom introduce totă procedura din Ungaria privitoare la sănătatea vitelor, până atunci noi să așteptăm cu introducerea vitelor în Ungaria la pașele calului.

Ală doilea, este măsura luată de Ungaria prin care declarând că epizootia a încetat în țara Românească și ca consecință lasă să intre în Ungaria numai caprele și oile cu produsele lor. Aci nu mă unesc de loc cu afirmarea pe care o face ministrul Ungariei, că caprele și oile sunt scutite la noi de epizootia. Eu viu și declar, ca cunosător, că oile și caprele din Dobrogea sunt pline de epizootia, și declar că epizootia lor este gălbéza și vărsatul, și de aceea rog pe d. ministru să ia măsurile cele mai energice ca să întemeze un cordon, pentru ca oile și caprele din Baltă și din Dobrogea să nu care cumva să intre în județele muntoase, pentru că în munți oile și caprele, care obișnuite erna sunt bolnave și primăvera se însănătoșesc, să treacă dincolo la vecinii noștri cu laptele, cu untul, cu lâna și cu mieii lor, și nu cumva să ducă contagiunea acolo.

„Rog d'ér forte mult pe d. ministru să nu abuzeze de această bună-voință a ministrului Ungariei, și să bine-voască a întemeia granița cea mai severă, ca nu cumva oile și caprele cele bolnave de la Baltă și din Dobrogea să ajungă la granițele Ungariei și în trecerea lor prin munții noștri să ne umple oile și caprele noastre de acolo de epizootia.”

Noi ne asociăm cu rugămintea d-lui Cogălniceanu în această privință; însă am dorî ca pe lângă aceste măsuri să se mai ia și altele care sunt mult mai trebuitoare, căci este în joc sănătatea Românilor.

Se scie că de peste graniță se aduc în țară șunci, cârnați, făină fină, încălțăminte de piei, blănării și o sumă de alte obiecte de felul acesta.

Avem informații pozitive, că porcii din Ungaria sunt bolnavi, că grăul e stricat, că vitele cornute sunt

atinse de pesta bovină, că, însuși lupii, vulpile și urșii suferă de diferite bôle. Prin urmare guvernul român să ia măsură a închide granița tuturor acestor produse, care pot să compromită sănătatea publică.

Să închidă granița tuturor produselor de lâna, precum postavuri, materii, împletituri și diferite haine gata, căci oile având gălbéza la noi, după cum afirmă d. Cogălniceanu, lâna care trece peste graniță și din care se lucrează totă aceste lucruri poate să atingă sănătatea Românilor.

Vinurile, care vin din Ungaria sunt toate falsificate. Guvernul român să ia măsură pentru a se opri la granițe, a se face analiza lor și a se confiscă decât se găsesc ast-fel.

În fine, aceste măsuri să se ia pentru toate produsele de peste graniță, care se vor bănuî că pot să atingă sănătatea noastră.

Atunci va vedea Ungaria ce va să dică a usa rigore, care e mai puțin decât nedreptatea de care usează ea.

SCRILE DILEI.

În întrunirea literară a damelor, ce se va ține mâine Joi în 14 Februarie la 7 ore seara, d. profesor I. Popea va vorbi despre „Arta de a ajunge niște bătănețe adânci și fericite.”

În comedia de Duminecă ce au jucat'o Maghiarii la hotelul Nr. 1 s'au petrecut și unele scene, care merită a fi amintite. Predicatorul Iuliu Moor a d'is că reuniunea de cultură are și un alt scop: maghiarizarea și de aceea el propuse să se intituleze „reuniunea maghiară” sau „reuniunea maghiară de sprijinire.” Strigăte violente de: Stai jos! Nu mai vorbi! se ridică în adunare. Președintele L. Harmath observă că scopul reuniunii nu e maghiarizarea cum se înțelege de obicei, dar încât priveșe nisuița de a lăți între celelalte naționalități cunoștința limbei maghiare, atunci scopul e și maghiarizarea. Cu alte cuvinte reuniunea îmbracă haina pe dos și nu pe față, ca să nu se observe din ce materie e făcută. Profesorul Al. Baraczy impută predicatorului Moor rea voință și lipsă de patriotism. Acesta se apără în contra imputării și susține, că nu e învoit cu numirea reuniunii. Bine și face; de ce să nu se numescă „reuniunea de maghiarizare”, după scopul ce-l urmărește.

M. Sa monarhul a dăruit comunei bisericesci gr. cat. din Varalja 100 fl. pentru adaptarea bisericii și școlii.

Consistorul eparhial aradanu este convocat în ședință plenară pe Joi 14 Fauru v. la 9 ore a. m. La ordinea zilei sunt: 1. Dispoziții pentru alegerea deputaților la sinodul eparhial pe un nou period de trei ani; 2. Alegerea, respective numirea de protopop în tractul Aradului; 3. Protestele intrate în contra arondării protopopiatelor; 4. Dispoziții pentru alegerea de deputat congresual mirean în cercul Lipovei, precum și alte obiecte ce vor intra.

Mercurea trecută soția lui Gavrilă Olaru din Palatca, născută Maria Gorganu, mergend la Clușiu se târguiește unele lucruri, a dispărut de atunci fără urmă.

În gara Caransebeșului s'au deslegat la 22 Febr. v. 35 vagoane de marfă parte încărcate pornind spre stațiunea Cavaranu-Sacul, tocmai când trenul de postă venea pe linia. Șeful stațiunii prin schimbarea macazului le făcu să deralieze înălțurându astfel o mare nenorocire. La deraliere s'au sfărâmat patru vagoane de marfă.

Din Timișoara se telegrafiază că în dimineața de 21 Februarie n. niște țărani români au năvălit în casa comunală din satul Ghioce și au omorât cu toporele pe notarul Bărbosu. Făptuitorii s'au arestat.

Prin unele comune dinprejurul Sighișorei s'au ivit între vite bôla de unghii și de gură. De asemenea în ținutul Reghinului s'ăsesc bătute între vitele această bôla.

Astă seară fabricantul de hârtie Carol Schiel va vorbi, în sala reuniunii industriale de aci, despre relațiile industriale ale României și despre convenținea vamală cu România.

Profesorii facultății de medicină din Bucuresci au fost convocați de ministrul instrucțiunii publice, spre a se sfătuî împreună pentru restabilirea ordinii la facultatea de medicină. După o lungă dezbateră s'a descis a se acordă studenților un ultim terminu de înscriere la examene până la 18 Februarie. Aceste examene se vor face până la sfârșitul lui Februarie, când vor începe cur-

surile, și vor continua până la finele lui Iunie, așa încât să se termine materiile, pentru ca studenții ce ăr vor să învețe să nu pără unu anu. Cei care nu se vor înscrie la examene să nu vor declara că voiesc a re-peți anul, se vor șterge din matriculele facultății. Cei care vor continua desordinea se vor eschide din Universității și vor fi considerați ca turburatori ai ordinii publice.

Rusia a urcat vama pentru importul vinurilor din Austro-Ungaria la 62 ruble pentru 140 litri.

Guvernul englesu a interzis importarea oilor, caprelor și porcilor din portul Hamburg în Anglia, Scoția și Wales, sub cuventu că oile din Rusia și Austro-Ungaria a căror importare directă era interzisă deja în Anglia, au fost importate prin Germania.

Se scrie din Terrova, că prințul Bulgariei, cedându simțimentelor unanime exprimate de națiunea bulgară, se va logodi cu prințesa Melița Vidosava, a doua fică a prințului Muntenegrului.

Arta desemnului și croitului hainelor de dame. Instructorul academic d-l I. Graf, care a deschis de mai multe zile un curs spre învățarea desemnului de croielă și a croitului pentru haine de dame, posedă după cum am avut ocaziune a ne convinge unu metodă foarte bună și exactă de instruire, ceea ce ne îndemnă a atrage atențiunea onor. cetitoare a fôiei noastre asupra anunțului de pe pagina a patra.

Studentii și limba Română la gimnaziul unguresc din Baia-mare.

De lângă Deșiu Februarie 1885.

Prea stimate d-le Redactor! În vederea atător acuzări nejuste, ce i se facu țiaristiceii noastre naționale pe fiecare și din partea șovinistilor unguri de pe la țiarele lor de diferite color, și mai în urmă chiar și din partea unor deputați dietal orbți cu totul de dorul fanatic de-a maghiariza, — nu pot rezista și mai departe datorinței mele de fiu român, de-a aduce la cunoștința marelui public unele lucruri amare de mărturisit, pe care de ani le țin înăbușite în peptu'mi și care nici așî nu le-aș aduce la cunoștința marelui public, decât nu s'ar atribui — dicu — țiaristiceii noastre naționale unele fapte nedemne de ea, cum e d. e. că ațită pe Români la ură în contra Ungurilor, pe care le facu tocmai acuzatorii.

Sunt unul din cei mulți, care au studiat la gimnaziul unguresc din Baia-mare. Două-spre-șapte ani aproape întregi am șefut pe băncile școlilor normale și gimnaziale de acolo, și într'un interval de timp atât de însemnat, cred, că nu va dubita nimeni, că am avut ocaziune de-a așî, vedea și învăța multe. der — cu durere mărturisesc — a îndura și mai multe. Voi deci, cu permisiunea d-lui Redactor al prețutului și de una jumătate de secol pe re x c e l l e n t i a m țiarului Românilor ciscarpatini „Gazeta Transilvaniei” — a da unele trăsuri din viața studenților Români dela gimnaziul supra memorat, cari, deși cam vechi, nu vor fi totuși superflue, în împregiurările, în cari trăim, pentru publicul nostru.

Eră la anul 1874 luna lui Maiu. Circulațiunea pe stradele Baiei-mar era mai viôia ca de altă-dată; timpul era frumos. Grupe de inteligenți, dame și domni în costume cari de cari mai elegante, din loc și din jur, trecu neîntrerupt pe strada principală dinspre mieđă-nôpte, — spre livada de lângă oraș. Veți înțelege negreșit, că aci era să se întemple unu act de bucurie. Și ore ce? Era maiialul studenților dela gimnaziul de acolo.

La intrare în livadă inima omului săltă de bucurie aflându-se în fața unui minunat tablou fărmeător. Era acolo Maghiari, Români și Germani dec de familie, cari își petreceau dimpreună. Studenții, având corone din frunze de stejar la pălării, jucau și cântau cântece de bucurie și de vitejă maghiare și române. După ce se jucă unu jocu său dou, studenții și profesorii se suiau pe o colină din apropiere și de acolo intonau în unire: „Hai să dăm mână cu mână, și Befujta az utat a hó, (A nfundat zăpada drumul) și altele, — precând părinții își petreceau jos la chioscu. Români, Maghiari și Germani trăiau în unire ca frații.

Dar astfel nu era bine, căci devisa celor ce veniau pe atunci la putere nu are de a lăsa naționalitățile să trăiescă în unire; astfel nu puteau crea unu glob maghiar. Pusu-s'au deci și au bucinat pretutindenea, pe unde numai se aflau fii de ai lui Arpad, că nu mai pot să suferă alte națiuni pe acestu pământ, ci să se vor face unguri cu toții, să se vor lua lumea în cap.

Idea era bună și aplaudată de toți Ungurii. Cu iuțimea fulgerului a străbătut în toate colțurile țerei și așa și în Baia-mare. În scurtu ea se viri în școlă și vai! aici infectară multe inime fragede. Se schimbă profesorii și

În locul bărbatilor cu judecată serioasă și matură de mai nainte venira totu atăția tineri ușurateci, absoluți abia de 8 clase gimnasiale și de maturitate, mai toți teologi minoriți. Aceștia erau chemați de a sufoacă naționalitățile. Se cașă decî mai înteu maialul indatinat a se ținea în fie-care anu, ca așa studenții se potă uita trecutul, — apoi se trecu la pași mai rezoluți în contra a orî ce semne de viață națională. Abia trecu unu anu dela petrecerea smintită mai susu și acu nu le mai era studenților iertat a conversa decătî unguresce. Dar nu s'a putut ajuge scopul, căci studenții Români, cari erau singuri atăția, căți făceau cei de alte naționalități împreună, — nu voiau să se lapede de limba lor cu nici unu preț, deși erau adese batjocoriți chiar de profesori.

Acilea trebuie să amintesc, că aflându-se studenții români într'unu număr atăt de considerabil la acestu gimnasiu, înființară o societate de lectură română încă pe la anul 1869, unde se perfecționau în limba lor maternă prin perorațiuni, cetiri folositoare și prin operate mai mici, scrise după puterile lor. Totu la două săptămâni se ținea câte o ședință în școala confesională gr. cat. română, unde era și biblioteca lor, din care își scotă cărți spre cetire.

Nesuccedend planurile de mai susu ale profesorilor, ce era de făcut alta, decăt a sugruma societatea română, pentru-că — după Români — înființară și Ungurii una? Acestu pasu însu nu se pută face pe față. S'a dispus decî prin directoru, ca biblioteca studenților români să se transfereze în gimnasiu și ședințele să se țină într'o clasă, care va fi mai acomodată, sub pretextu, că mergend studenții în timpu de ernă așa departe (cum era școala gr. cat.) ușor se potă răci și bolnăvi. Români departe cu cugetul de intențiunile viclene ale șerpelui de sub roză — căci intrigile se țeseau de minune — au făcutu tôte, precum s'a dispus.

Acuma urmază o altă dispoziție, ca adecă fiecare studentu să se înscrie de membru la societatea maghiară și mai alesu Români, ca așa să potă învăța mai lesne limba patriei. Și s'a făcutu așa.

Timpulu trecea și studenții români, deși erau persecutați din ți în ți mai multu — mai alesu pe timpulu rășoiului russo-romano-turcu — deși li se dedeau de unii profesori pre fiecare ți epitețe ca »szörös nyelvü« (limbă părășă), căci ce altă ai putea aștepta dela pretinsii Civilizatori ai Orientului? — deși erau trâmși la Blașiu și în România de câte ori se plâneau pentru nedreptățile ce trebuia să îndure pe fiecare ți — totu nu abdiceau de limba lor și nu mai încetau de a se întruni la ședințe cultivânduși limba și perfecționându-se.

Astfelu fiindu trebile, profesorul de limba maghiară în clasele superioare, care era totu odată și președintele societății unguresci, nu mai pută ascunde măța în sacu și se adresă cătră unu studentu român, despre care credea că ar putea influința multu asupra conaționalilor săi, astfelu: »Scii ce d-le?! Ar fi bine ca d vóstră Români să vă aliați cu noi și să contopim aceste două societăți într'una. Cu puteri unite — crede-mă — forte multu amu pută face. Noi apoi, ivindu-se necesitate, v'am procură și opuri românesci; de altcum încăt sciu eu, în literatura d-vóstră până acuma suntu mai puține opuri de mare valóre. Ședințele, firesce, ar decurge tôte unguresce, ca să ne putem înțelege bine cu toții și să progresăm cu pași siguri. Spune acésta și celorlalți conaționali ai d-tale, căci crede-mă, că acésta ar fi o întreprindere forte salutară; la din contră nu sciu cum ne va merge tréba, pentru-că — veți d-ta — acuma e lege, ca la unu gimnasiu să nu fie decăt o societate, apoi aceea — veți bine — trebuie să fie cea ungurescă, fiindcă trăim pe pământu ungurescu și mâncăm pâne ungurescă.«

Mai trebuie aicea vre-unu comentaru?... Intru adeveru grósă piele trebuie să aibă cineva pe obrazu, pentru că să vină fără nici o rușine cu atari scopuri tendențioșe.

Dar ce răspunsu a primitu profesorul dela învățăcelul sêu, de altcum din destul terorizat? Éta-lu: »En nu dubitez despre bunele intențiuni ale d-lui profesor fată cu noi, dar unu atare pasu din parte-ne — pe care de altcum studenții Români dela acestu gimnasiu sciu că nu-l vor face nici odată — ar fi pré greșitu, ba și nimicitoru pentru noi Români: ar fi unu contrastu directu scopului societății nostre prevăduțu în statute.«

Atunci numai vedură studenții români pericolul în care se aflau. Atunci numai au învățat a apreția după meritu pre prietini, cari erau să-i omóre cu dragostea. Atunci s'a deșteptat în ei mai multu ca ori și când simțul de Români și au cunoscutu care e chemarea lor în viitoru.

Idea de a creă unu globu ungurescu era acceptată deja și de civii ore-când pacinic ai cetății. Acuma nu mai pută trăi în pace vecin cu vecin, decă erau de diferite naționalități. Studenții români batjocuriți în școala, batjocuriți pe strade, la petreceri, la jocu și pretutindenea. Ce diferință între anul 1874 și 1879!

Să nu ne depărtăm însu de școala unde sunt propagatorii urei și a discordiei. Anu vedutu cât de zădarnică fú și ultima încercare a părintelui profesor de a înghiți pe Români. Acésta împrejurare însu nu l'a descuragiatu pe sf. sa. La anul 1879 își reînnoiesce propunerea sa totu la acelu studentu, dar érași în zadar. — S'a început decî urzirea intrigelor în contra studenților Români și în afară. Intre atari împrejurări ca din o inspirațiune divină fú denumitu profesor de limba și literatura română la acelu gimnasiu d. Gavrilu Szabo, care e și actualminte și care a lucrat și lucră cu unu zelu neobositu la deșteptarea sêmțului național în studenții români. Sub conducerea acestui bărbatu societatea română înflorea pe fiecare ți, ér membri ei se perfecționau în limba lor maternă. Amu dîsu însu, că s'au început machinațiunile în contra lor și în afară. Părinții minoriți se nisuiu acum la fiecare pasu a'i discreditat înaintea prodiretorului de atunci Dr. Krausz, arătându-i de răi patrioți ce o să devină, decă va concede a sustă și mai departe societatea română; afară de aceea îi arétau și de rău pronunțatori a'i cuvintelor latine (Risum teneatis! Pote pentru-că nu voiau a accentuă unguresce acele cuvinte) etc. etc. Prodiretorul însu se dedú creșementu acestor denunțări tendențioșe, mai alesu după ce se convinsu și el, că cei mai bun studenți la acestu gimnasiu sunt cu mare majoritate Români.

Viperile însu nu se odihnă nici acum. Unu raportu ajuge pre altul la prodiretorat. Studenții români se descriu ca nisce agitatori periculoși maghiarismului, ca nisce fiitori trădători de patriă, ba pote și ca revoluționari. Intre atari împrejurări în fine își perd paciința și prodiretorul și pre când studenții Români tocmai se constituiră pre anul scol-1880/1, — se poméniră de odată cu ordinațiunea dela prodiretorat, prin care li se interdîce ținerea a ori și ce adunări pentru de a se cultiva în limba maternă, éra societatea română se declară de închisă.

N'am strigatu atunci asupra celor ce ne dedeu lovituri mortale, căci vedeam în faptele lor neumane numai o petulanță, o nebuniă temporală, care credeam că o să trecă în curend. Dar ne-am înșelat amar, și de o miă de ori amar! Despre acésta ne-am convinsu numai atunci, când prezentându-ne la unu anu după închiderea societății la actualul director gimnasiu cu unu recursu bine motivat, în care ceream dela noul prodiretor, Franciscu Petrovic, pre basa unor argumente de neresturnat concesiune de a ne reînființa societatea, — amu fost respinși cu indignațiune qicându-ni-se, ca nu-i iertat să se susternă unu atare recursu la prodiretorat. »Au nu v'ati auđit sentința în anul trecut?« — ne dîse apoi d. directoru furiosu — »ce mai voiți? Dóra nu veți face o Români mare aici?«

Éta, cum ni s'a măsurat și nouă dreptatea cu »funturi unguresci!« — Aci involuntaru imi vine în minte qicala ce amu auđit dela unu Români năcăjit din Chioru, venind odată pe acolo cătră casă: »Dreptatea-i precum o facu domnii.« Da sêrmăne poporu Români! dreptatea-i precum o facu domnii, éra la noi acasă nu noi suntem domnii, ci aceia pe cari străbunii noștri i-au primit de frați.

Dela a. 1881 încóce studenții români dela acelu gimnasiu sunt tractați și mai rău; ba ađi unii profesori se încumetă a'i numi în școala daco-romani, amenințându-i ca să aibă grijă, să nu o pășască ca și Clușienii. Nu-i mirare! căci cum ar și putea rămănea neimitate de Băimăreni vitejiile vandalice dela Clușiu. În dărîmarea de societăți culturale au eselat și acestia și aceia. Acum urmază, ca Băimărenii să nu rămână înderțul Clușienilor nici cu spargerea ferestrelor locuințelor familielor pacnice nemaghiare.

Fie-mi permis a încheia cu espresiunea firmei mele convingeri, ce mi-am câștigat la gimnasiul din Baia-mare eu, și cu mine studenții români — nu puțin la număr — cari au eșitu de acolo de unu șiru de ani, că până când profesorii dela gimnasiile unguresci nu-și vor cunósce și respective tmplini mai bine datorințele lor fată cu studenții și nu vor înceta de a fanatiza pe tinerimea maghiară și de a-o îmboldi la ură și dispreț în contra noastră, și în fine până când cei puternici cercă cu măsurile lor excepționale a sugruma réul din fructe, ér nu din rădăcini, — până atunci o împăcare serioasă și durabilă între Români și Maghiarii de sub coróna S-tului Stefanu e și va fi imposibilă.

Dixi et salvavi animam meam.

Cato.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu »Gaz Trans.«)

Waterford, 25 Februaru. — Corabia austriacă »Venus« condusă de căpitanul Sablich, în călătoria sa dela Liverpool la Rio de Janeiro a naufragiatu totalu. Toți ómenii de pe corabia s'au înecat.

Paris, 25 Februaru. — Statua lui Rollin s'a desvelit fiindu de față ministrii, senatorii, deputații și unu publicu forte numerosu. Rollin a fostu sêrbătorit în discursuri ca părinte alu dreptului de votu universalu.

Pola, 25 Februaru. — După prânđulu curții, părechia princiară de corónă a asistat la privesiția iluminățiunei și conductului cu facle, care au fostu strălucite. La 8 óre séra a părăsitu portulu.

Pesta, 25 Februaru. — Procesulu de pressă, intentat de societatea de asigurare austro-franceză »Azienda« fóiei săptămânale »Cyankali« pentru clevetire și vătămăre de onóre, duréză încă.

DIVERSE.

Minunile rădăcinei de pētrunjel. — Citim în »Gazeta Sătenui«: Nu vă istorisesc onorabili mei cetitori, nici minunile Sf. Genariu dela Neapoli, nici pe acelea ale maicei Efrosinei; dar vă recomand cu totu dinadinsul a întrebuița rădăcina de pētrunjel ca medicină infailibilă (lécu ér nu flécu) în următoarele casuri de bólă. Rădăcina de pētrunjel vindecă radicalu (cu totulu) și potu dîce îndată, fără nici o durere, fără nici o suferință: 1). »Scurgerea« cea mai complicată și mai incurabilă, în 3 zile. 2). »Dropica din răceală,« cea mai incurabilă, în 9 zile. 3). Maladiile de »uter« și tôte maladiile interne care derivă din răcéla sau sange stricat din cauza bólelor rău curate, cum scrofule, stenos etc. etc. Vă recomandăm însu cu totu dinadinsul a urma cura în timpu de-o lună pentru a curăți sângele cu desăvêșire de orice stricăciune. Cine pote mai mult atăt mai bine, deși nu se simte nevoie. În totu timpulu curei sunt rugați toți fără excepțiune a nu lua alte medicamente interne séu externe, fiind căi stric efectulu, perde din valóre, îi tae puterea. Să recomandă ca nutrimentu pe totu timpulu curei: oușe, laptele și tótă bucătaria de postu. Să nu se mănance carne și să nu bea vinuri și rachiri; acestu medicamentu fiindu la îndemăna tuturor și ne costand multu, ilu pote face fiecare în casă în modul urmator: Să spală bine dela 6 până la 10 rădăcin de pētrunjel măricele (dacă sunt murdare prea multu se curăță posghița cu cuțitul) după aceia se tócă măruntu ca carnea și se fierbe în 2 jum. oca apă. Pe dată ce sunt fierțe bine se scot din óla și după ce se mai frământă puțin cu degetele se storcu puțin și se amestecă, se frământă cu puțină făină de »inú« ca să se lipescă între dinsele. După aceea se întind pe o pânză în grosime de 1 jum. degetu și se aplică pe stomacu mai jos sau pe partea umflată; se schimbă din 24 în 24 ore. Apa ce rămăne ca la 2 oca se trece printr'unu tifonu sau se lasă să se așede bine și se-o bea tótă peste ți, ér la masă în locu de vinu. »Aluatul« frământat cu puținu prațu de puciosă, care se întrebuițéză la băi, este miraculosu în următoarele casuri: Umflături de gât, anghină. Reumatismuri articulare (la încheaturi) sau în cap, chiar în ultimul grad cu umflatură se tãmăduesc dela 24 ore până la 3 zile; să nu se continue mai multu. Se întinde aluatul pe o pânză în grosime de unu degetu, după aceea se unge cu puținu uleiu ca să nu se lipescă pērul și se schimbă din 12 în 12 óre. Când se lipesc pērul sau barba se spală cu săpun și apă calduță.

BIBLIOGRAFIA.

A eșitu de sub tiparu novela istorică **Horia** de I. P. Florantinu, profesor de filosofie la liceul statului în Iași, (după istoria și documentele publicate de A. Papiu, și mai alesu Nic. Densușianu) conținend tinereta și pregătirile lui Horia, precum și luptele și căderea lui.

Cuprinsul: Puiul de leu. — Horitorul. — Precepețulu. — Biciul sorții. — Pribegia. — Cuventulu datu. — Horia iniatu. — Apostolulu. — Ciocniri. — Nouri adunați. — Pragulu morții. — Cerșitorulu dela Mestécănu. — Crișanu prinsu. — Călaulu copiiloru. — Căpitanulu Pană-Albă. — Tigrlu rănit. — Focurile culmiloru. — Tirani pe drumuri. — Baterea cetății Deva. — Rêșcoala nemeșiloru. — Ultimatul lui Horea. — Horea prinsu. — »Vindeți pe Horea.« — Mucenicii dela Deva. — Horea »împératu.« — Spionii — Șerpii. — Tăierea păduriloru. — Luptele urieșiloru. — Sabia lui Horea. — Movilă scumpă. — Copoi unguriloru. — Capcana. — Vênătore de ómeni. — Iuda. — Leulu prinsu. — Inima lui Cloșca. — Horea încoronat. — Martirii. — Prorocia. — Justiția.

La 10 esemplare, D-nii colectanți vor primi unulu ca mulțămire. Bani se vor plăti numai la primirea cărții.

Editoru: **Iacobu Mureșianu.**

Redactoru responsabilu: **Dr. Aurelu Mureșianu**

Cursul la bursa de Viena
din 24 Februarie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	98.35	Bonuri croato-slavone	102.-
Rentă de hârtă 5%	94.05	Despăgubire p. dijma de vin 1/2	—
Imprumutul căilor ferate ungare	147.25	Imprumutul cu premiu ung.	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	99.30	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	118.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	121.75	Renta de hârtă austriacă	83.55
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	108.80	Renta de arg. austr.	83.85
Bonuri rurale ungare	103.-	Renta de aur austr.	107.20
Bonuri cu cl. de sortare	102.50	Losurile din 1860	138.10
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	102.-	Acțiunile băncel austro-ungare	866.-
Bonuri cu cl. de sortare	102.-	Act. băncel de credit ung.	316.75
Bonuri rurale transilvane	102.70	Act. băncel de credit austr.	305.60
		Argintul — Galbin	—
		impărătesc	5.81
		Napoleon-d'or	9.80 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.55
		Londra 10 Livres sterlinge	124.30

Bursa de București.

Cota oficială dela 7 Februarie st. v. 1884.

Renta română (5%)	89 1/2	Cump.	—	vënd.	—
Renta rom. amort. (5%)	94 1/4				
convert. (6%)	80 1/8				
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	31 1/2				
Credit fonc. rural (7%)	100				
" " (5%)	86 1/2				
" " (7%)	97 1/2				
" " (6%)	90 3/4				
" " (5%)	84 3/4				
Banca națională a României	1180				
Ac. de asig. Dacia-Rom.	300				
" " Națională	240				
Aur	10 1/4 %				
Bancnote austriace contra aur	—				

Cursul pieței Brașov

din 24 Februarie st. n. 1885.

Bancnote românești	Cump.	8.88	Vënd.	8.90
Argint românesc		8.70		8.75
Napoleon-d'or		9.78		9.80
Lire turcesc		10.98		11.—
Imperial		9.98		10.—
Galben		5.70		5.76
Scrisurile fonc. »Albina«		100.50		101.—
Ruble Rusesc		129.—		130.—
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. Gross.

Insciințare.

Subscrisul are onorea a face cunoscutu on. publicu că a deschis aici unu

C U R S U

spre învățarea desemnului de eroiela și a croitului pentru haine de dame

instruându după cel mai nou metodă parisană și academică. Elevii se instruă după unu metodă ușor astfel, încât însiși pot lua măsură și croi cu garanția și asigurare în timpul câtă ține cursul de instruire. În același timp se instruă și în lucrări practice. Atestate numeroase se pot presenta. Fetele sêrace primesc instrucțiã gratuită. Subscrisul recomandându-se cu totu adinsul publicului p, t., se rógă de cercetare câtă mai viuă. Inscierea elevilor se pôte face dela 8—12 a. m. și dela 1—7 p. m.

Locuința mea se află în strada Căldărarilor, casa lui Montaldo Nr. 488, scara I, etajul I, ușa Nr. 3.

Cu totă stima

J. Graf, instructoru de croitu.

Mulțămită generală din Viena, Peșta, Pojunu, Arad, Alba-Iulia, Sibiu.

Adeverim că am învățat dela dl J. Graf în timp de 6 săptămâni completu desemnului de croit pentru haine femcesc și componerea lor. Dreptu aceea ne simțim atinse în modu plăcut de a exprima dlui I. GRAF mulțămita noastră pentru osteneța și diligența sa și de a-lu putè recomanda pretindenea cu privire la cunoscințele sale speciale și la metodul sêu ușor de cuprinsu.

Alba-Iulia, în Iulie 1884.

Pópp Györgyné, Ince Sándorné, Emilia Nicola, Irene Frölich, Ana Siebert, Ida Löw, Hermina Mendl, Irena Halasz. Și tôte elevele.

Bóle secrete

le vindecu pe basa celei mai noue constatări ale sciinței, chiar și casurile cele mai desperate fără ca cineva sê fie împiedecat dela lucrul sêu. Asemenea vindecu urmările rele ale pecatelor tineretii (onania), slăbiciune de nervi și impotența. Mare discrețiune. Ne rugăm pentru descrierea completă a bólei.

Dr. Bella,

membru alu mai multor societăți sciințifice etc.
6. Place de la Nation, 6. — PARIS.

De observat.

Epilepsia. Cei ce suferu de spasmeri, de cârcei și de nervi găsesc ajutoru siguru prin metoda mea. Onorariile se dau după ce se vor observa succese. Tractarea în scrisu. S'au vindecat sute de ómeni.

Prof. Dr. Albert,

distinsu, pentru deosebitele succese, de cătră societatea sciințifică francesă cu marea **medaliă de aur** cl. I.

6. Place du Trône, PARIS.

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal				Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.			
	Trenu accelerat	Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu accelerat	Trenu omnibus	Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu de persoane	Trenu omnibus	Trenu de persoane	Trenu omnibus		
București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	Teiuș	2.39	9.50	8.20	Viena	8.25	8.35
Predeal	1.09	—	3.50	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10	Budapesta	8.00	6.55
Timiș	1.33	—	10.15	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințulu de jos	4.04	11.09	—	Szolnok	11.14	12.28
Brașov	2.06	—	10.50	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibot	4.35	11.43	—	Arad	3.35	5.30
Feldióra	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20	—	Orăștia	5.02	12.13	—	Glogovaț	4.00	6.20
Apatia	2.44	7.09	6.28	Várad-Velenceze	4.21	9.37	3.25	—	Simeria (Piski)	5.44	1.22	—	Gyorok	4.16	6.39
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—	—	Deva	6.05	1.48	—	Pauliș	4.47	7.19
Homorod	3.18	8.09	7.42	Mező-Telegd	4.40	9.59	—	—	Branicica	6.34	2.21	—	Radna-Lipova	5.02	7.39
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Rév	5.02	10.28	3.56	—	Ilia	7.01	2.54	—	Conop	5.25	8.11
Sighișoara	4.51	10.18	10.52	Bratca	5.46	11.41	4.31	—	Gurasada	7.15	3.09	—	Bérbzo	5.57	8.49
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	Bucia	6.09	12.15	—	—	Zam	7.49	3.48	—	Soborșin	6.18	9.18
Mediaș	6.00	12.11	1.23	Bucia	6.28	12.48	—	—	Soborșin	8.32	4.37	—	Zam	7.11	10.27
Copsa mică	6.29	12.35	2.07	Ciucia	6.52	1.48	5.28	—	Conop	9.19	5.30	—	Gurasada	7.48	11.18
Micăsasa	—	12.54	2.27	Huedin	7.32	3.21	6.01	—	Radna-Lipova	9.40	5.58	—	Ilia	8.22	11.57
Blașu	7.02	1.29	3.06	Stana	7.51	3.54	—	—	Pauliș	10.16	6.38	8.24	Ilia	8.40	12.27
Crăciunel	—	1.45	3.22	Aghiriș	8.12	4.34	—	—	Gyorok	10.32	6.56	8.41	Branicica	9.02	12.57
Teiuș	7.38	2.26	4.15	Ghirb	8.24	4.52	—	—	Glogovaț	10.48	7.15	9.01	Deva	9.32	1.45
Aiud	7.55	2.48	4.44	Nedeșdu	8.38	5.11	—	—	Arad	11.17	7.48	9.30	Simeria (Piski)	10.12	2.58
Vințulu de sus	—	3.12	5.10	Clușu	8.57	5.40	7.08	—	Szolnok	12.32	8.05	9.45	Orăștia	10.47	3.46
Uióra	—	3.19	5.19	Apahida	9.23	6.00	7.18	—	Budapesta	12.00	8.45	6.10	Șibot	11.14	4.20
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	Ghiris	9.50	6.29	—	—	Viena	4.09	2.10	7.27	Vințulu de jos	11.46	5.06
Ghiris	8.48	4.10	6.38	Cucerdea	11.15	8.14	8.29	—	Arad-Timișoara	7.44	6.40	—	Alba-Iulia	12.21	6.15
Apahida	—	5.39	8.51	Cucerdea	12.04	9.49	8.53	—	Simeria (Piski) Petroșeni	6.20	—	—	Teiuș	12.53	7.00
Clușu	10.08	5.59	9.18	Huedin	12.12	9.58	—	—	Arad	6.00	12.30	—	Simeria	3.08	—
Clușu	10.18	6.28	8.06	Vințulu de sus	12.19	10.07	—	—	Aradul nou	6.26	12.54	—	Streiu	3.45	—
Nedeșdu	—	6.54	8.34	Aiud	12.45	10.42	9.17	—	Németh-Ságh	6.51	1.19	—	Hățeg	4.33	—
Ghirb	—	7.10	8.59	Teiuș	1.15	11.32	9.40	—	Vinga	7.28	1.50	—	Pui	5.19	—
Aghiriș	—	7.25	9.35	Crăciunel	1.44	12.03	—	—	Orczifalva	7.49	2.12	—	Crivadia	6.05	—
Stana	—	7.49	10.16	Blașu	2.00	12.24	10.12	—	Merczifalva	8.09	2.30	—	Banița	6.43	—
Huedin	11.33	8.11	11.04	Micăsasa	2.34	12.43	—	—	Timișoara	8.58	3.15	—	Petroșeni	7.00	—
Ciucia	12.06	8.52	12.17	Copsa mică	2.52	1.22	10.45	—	Timișoara-Arad	—	—	—	Petroșeni-Simeria (Piski)	—	—
Bucia	—	9.11	12.47	Mediaș	3.27	2.24	11.07	—	Teiuș	12.25	5.00	—	Petroșeni	8.56	—
Bratca	—	9.29	1.21	Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	—	Merczifalva	1.16	5.56	—	Banița	9.37	—
Rév	12.25	9.52	2.05	Sighișoara	4.50	4.17	12.15	—	Orczifalva	1.34	6.16	—	Crivadia	10.09	—
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	Hașfaleu	5.08	4.51	12.30	—	Vinga	2.04	6.50	—	Pui	10.48	—
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	Homorod	6.47	7.07	1.32	—	Németh-Ságh	2.25	7.11	—	Hățeg	11.26	—
Várad-Velinte	—	10.56	3.55	Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	—	Aradul nou	2.54	7.44	—	Streiu	12.06	—
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	Apatia	8.09	8.46	2.24	—	Arad	3.10	8.00	—	Simeria	12.37	—
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	Feldióra	8.41	9.20	2.44	—							
Szolnok	3.14	1.47	11.05	Brașov	9.20	10.15	3.15	—							
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	Timiș	—	6.00	3.25	—							
Viena	2.00	6.20	2.00	Predeal	—	6.57	4.03	—							
				București	—	7.32	4.28	—							

Nota: Órele de nópte suntă cele dintre liniile gróse.